

עפ"א 13467/01/18 - דניאל דושניצקי נגד עירית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

9.5.2018

עפ"א 13467-01-18 דושניצקי נ' עירית תל-אביב-יפו

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב	המערער
דניאל דושניצקי על ידי עו"ד נועם בן עמי	נגד
עירית תל-אביב-יפו על ידי עו"ד נעמה בנצקי	המשיבה

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מקומיים בת"א (כב' השופטת י. אונגר ביטון) מיום 21.11.2017 לפיו הורשע המערער בחניה שלא כדין (שמונה דו"חות חניה) ונגזר עליו קנס כולל בסך של ₪ 650.

הרקע

המערער קיבל שמונה דו"חות חניה בגין חניה במקום המיועד לחניה לבעל תו חניה אזורי. אין מחלוקת כי באותה העת למערער לא היה עדיין תו חניה אזורי ואף לא תושב.

בית משפט קמא קבע כי בנסיבות דנן, יסודות העבירה התקיימו וטענותיו של המערער לפיהן סבר כי הוא רשאי להחנות במקום וכי הדו"חות יבוטלו מאחר והגיש בקשה לקבלת תו אזורי, נדחו, בין היתר, בנימוק שמדובר בעבירות של אחריות קפידה ואין צורך בהוכחת מחשבה או כוונה פלילית.

בית משפט קמא הרשיע את המערער בעבירות בהן הואשם, אולם התחשב בטענותיו לעניין העונש וקבע כי האשם לגבי העיכוב בהנפקת תו החניה האזורי הוא רק בחלקו על המערער ולכן הטיל עליו קנס הנמוך מהקנסות המקוריים, בסך כולל של ₪ 650 בגין שמונה דו"חות חניה.

להלן בתמצית טיעוני המערער:

1. בית משפט קמא שגה כאשר דחה את טענת ההסתמכות של המערער על זכותו לקבל תו חניה אזורי ועל הסתמכותו על המדיניות המוצהרת של המשיבה.
2. המערער קיבל את התו האזורי ביום 10.10.2016 והמשיבה ביטלה את דו"חות החניה ב - 60 הימים

שקדמו למועד קבלת התו, אולם לא ביטלה את הדו"חות הקודמים ל - 60 הימים, תהליך האישור והנפקת התו ערך כ - 70 ימים. בית משפט קמא שגה כשעיקר מתוכן את המדיניות המוצהרת של העירייה לפיה הדו"חות יבוטלו באופן אוטומטי ב - 60 יום שקדמו להוצאת תו החניה. המערער לא ידע שהטיפול בבקשתו יתארך למעלה מ - 60 יום.

3. שגה בית משפט קמא בקובעו כי בעבירות מסוג "**אחריות קפידה**", אין צורך בהוכחת מחשבה או כוונה פלילית.

4. שגה בית משפט קמא באופן שחילק את האשמה בין המערער לבין המשיבה.

5. יש לבטל את כתבי האישום מחמת הגנה מן הצדק על פי סעיף 149(10) לחסד"פ.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בראיות שבתיק בית משפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור להידחות.

אין מחלוקת על כך שהמערער החנה את רכבו במקומות המיועדים לבעלי תו חניה אזורי בעת שלא היה לו תו חניה אזורי.

לאחר שקיבל את תו החניה האזורי, ביטלה המשיבה את כל הדו"חות שניתנו למערער ב - 60 הימים שקדמו למועד הנפקת התו דן, בהתאם למדיניות המוצהרת.

מאחר והתקופה בה נמשך הטיפול בהוצאת התו במקרה זה היה כ - 70 ימים, נותרו שמונה דו"חות אותם לא ביטלה המשיבה והללו הם נשוא הדיון שבפני.

כאמור, לטענת המערער הוא הסתמך על מדיניות העירייה לפיה לאחר שיינתן לו תו חניה אזורי, יבוטלו דו"חות החניה ולכן החנה את רכבו במקומות המיועדים לבעלי תו חניה אזורי בלבד.

אינני סבורה כי בנסיבות נשוא הדיון, היתה מוטלת על המשיבה חובה לסטות ממדיניות המוצהרת ולבטל את כל הדו"חות שניתנו למערער, גם את הללו שניתנו לו 70 ימים לפני מועד הנפקת תו החניה.

המדיניות הינה לבטל דו"חות שקדמו ב 60 ימים למתן הצו. לא מוטלת חובה על הרשות להרחיב את היריעה הפעם, לסטות ממדיניותה וליצור על ידי כך תקדים שונה. הפעם מדובר ב - 70 ימים ובפעם הבאה עשויה המשיבה להתבקש לבטל קנסות של 80 ימים ואף 100 ימים ועל ידי כך, תתערער המדיניות המוצהרת בעניין זה ואף תגרם הפליה בין האזרחים.

האשם בעיכוב חל בחלקו גם על המערער, אשר שגה בכתובת האימייל אליה שלח את המסמכים ובחלקו על הנסיבות לפיהן בתקופה דנן חלו חגי תשרי ומשרדי המשיבה היו סגורים. גם המערער אמור היה להתחשב בכך.

מדובר אכן, כפי שקבע בית משפט קמא, בהרשעה בעבירות של "**אחריות קפידה**". המשיבה הוכיחה כי המערער ביצע את העבירות נשוא הדיון. עתה מוטל הנטל על המערער לפי הוראות סעיף 22(ב) לחוק העונשין להוכיח לא רק שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות אלא גם ש"**עשה כל שניתן למנוע את העבירה**". אינני סבורה כי בנסיבות דנן, עשה המערער כל שניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירה,

אף לא עומדת לו טענת ההגנה מן הצדק.

למרות שבית משפט קמא דחה את טענות ההגנה הללו לעניין ההרשעה, הוא התחשב בהן בעניין העונש והפחית את סכום הקנסות המקוריים מ - 800 ₪ ל - 650 ₪.

ייתכן שניתן היה להתחשב מעט יותר בעניין הקנס ואולם אין בכך כדי להצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

לא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בשיקוליו ובקביעותיו, לא בהכרעת הדין ולא בגזר הדין, אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, כ"ד אייר תשע"ח, 09 מאי 2018, בהעדר הצדדים.